

CBE Z26026836 vakkenpakket**UITSPRAAK**

in het geding tussen A, woonachtig te Groningen, hierna ook te noemen appellante,

en

de examencommissie van Pedagogische en Onderwijswetenschappen van de faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 29 augustus 2025.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 29 augustus 2025 waarbij het verzoek van appellante om het vak Norwegian for International Students (NORINT0114) op te nemen in haar minor als onderdeel van de bacheloropleiding Pedagogische Wetenschappen van de faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen, is afgewezen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld tijdens een zitting op 26 juni 2026 waar appellante vergezeld van een vriendin is verschenen. Verweerder is verschenen in de persoon van B, voorzitter van de examencommissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft een verzoek ingediend om het vak Norwegian for International Students (NORINT0114) op te nemen in haar minor als onderdeel van de bacheloropleiding Pedagogische Wetenschappen. Bij besluit van 29 augustus 2025 is haar verzoek afgewezen. Via het Centraal loket rechtsbescherming studenten (CLRS) diende appellante op 30 augustus 2025 een beroep in bij het College van Beroep voor de Examens (het College). Vervolgens heeft er op 16 september 2025 een schikkingsgesprek plaatsgevonden. Een schikking kwam niet tot stand, waarna verweerder op 23 september 2025 een verweerschrift indiende. Het College heeft appellante per e-mails van 24 september 2025 en 14 oktober 2025 gevraagd of zij haar beroep wilde handhaven of intrekken. Hierop heeft appellante niet geantwoord, waarna de verdere behandeling van het beroep is stopgezet.

Daarna nam appellante via CLRS op 17 maart 2026 contact op met het College om te vragen naar de stand van zaken in de behandeling van haar beroep. Vervolgens heeft het College haar dossier heropend en heeft er op 26 juni 2026 een hoorzitting van het College plaatsgevonden.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appellante**, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting is toegelicht komt, samengevat, op het volgende neer. Appellante heeft een minor gevolgd aan de Universiteit van Oslo in het eerste semester van studiejaar 2025-2026.

Appellante stelt zich op het standpunt dat het vak Norwegian for International Students opgenomen kan worden in haar minor nu het gaat om een geaccrediteerd vak van 10 ECTS op bachelorniveau dat wordt aangeboden door de Universiteit van Oslo. Het vak voldoet aan de regels die op de website te vinden zijn. De onderwijseenheid die zij heeft gevolgd aan de Universiteit van Oslo maakt deel uit van het officiële examenprogramma van deze universiteit. Het vak kan niet worden gezien als een losse cursus. Het heeft hetzelfde niveau BA1 als het vak Environmental Anthropology van dezelfde universiteit. Dit laatste vak was wel goedgekeurd door verweerder, maar helaas was appellante uitgeloot voor dit vak waardoor zij op het laatste moment een ander vak moest kiezen. De criteria academische verbreding en verdieping die verweerder noemt worden niet genoemd op de website van de faculteit. Op de website wordt verwezen naar vakken/onderwijseenheden die wel zijn toegestaan in de minor zoals Basic Swedish 1 van de Universiteit van Uppsala, Braille and Moon-tactile writings for the blind van

de Universiteit van Hongarije en American Sign Language 1 van de Universiteit van New York. Deze vakken zijn vergelijkbaar met het vak dat appellante wil opnemen in haar minor. Verder voert appellante aan dat de informatie over de minor op de website gedurende de beroepsprocedure is gewijzigd. Op 30 oktober 2025 stond er nog: *“A language course as part of your minor will only be approved by the Exam Committee if it concerns an academically accredited course. Courses that resemble training courses or a ‘taalcursus’ will not be approved.”* Dit is veranderd in: *“A language course (taalcursus) as part of your minor will not be approved.”* Appellante stelt dat de informatie van 30 oktober 2025 voor haar geldt en dat zij haar keuze voor de minorkvakken heeft gemaakt uit onderwijskundig pedagogische en antropologische overwegingen. Zo was zij vanuit onderwijskundig perspectief nieuwsgierig naar welke didactische benadering de Universiteit van Oslo hanteert bij het onderwijzen van de Noorse taal aan internationale studenten. Appellante benadrukt dat de door haar gekozen vakken onderlinge samenhang hebben en kennis opleveren voor haar toekomstige beroepen. Ook voert ze aan dat er geen definitie van onderlinge samenhang is opgenomen in facultaire regelgeving.

Tot slot verzoekt appellante het College om haar beroep gegrond te verklaren.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting als volgt verweerd. Het bestreden besluit is gebaseerd op het feit dat taalcursussen die niet direct bijdragen aan academische verbreding of verdieping, maar meer aan praktische vaardigheden, nooit worden toegestaan voor opname in de minor. Daarnaast mag er maximaal een B1-vak opgenomen worden in de minor (artikel 8.2 RR) en dient er tussen de vakken samenhang te zijn (artikel 8.4.1 OER). In de studentportal op de website van de RUG is deze informatie ook beschikbaar: *“A language course as part of your minor will only be approved by the Exam Committee if it concerns an academically accredited course. Courses that resemble training courses or a ‘taalcursus’ will not be approved.”*

Het vak Norwegian for International Students heeft verweerder nooit toegestaan als onderdeel van de minor. Dit vak richt zich meer op praktische vaardigheden (de leerdoelen wijzen op elementaire communicatieve vaardigheden en het zich eigen maken van een woordenschat die betrekking heeft op de alledaagse omgang zoals eten, kleding, vrije tijd en familie) dan op academische verdieping of verbreding.

Tot slot verzoekt verweerder om het beroep van appellante ongegrond te verklaren.

V. Beoordeling

Wat betreft de inhoud van het beroep wijst het College erop dat het ingevolge artikel 7.61 lid 2 Wet Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek moet toetsen aan het recht. Aan de orde is dan de vraag of het bestreden besluit in redelijkheid genomen had kunnen worden. Tussen partijen staat niet ter discussie dat appellante haar minor moest wijzigen terwijl zij al in Noorwegen was, omdat zij was uitgeloot voor het door verweerder goedgekeurde vak Environmental Anthropology. Haar verzoek om het vak Norwegian for International Students op te nemen in haar minor is blijkens het bestreden besluit afgewezen, omdat dit geen reguliere bachelor cursus betreft, maar een cursus speciaal voor uitwisselingsstudenten. Lopende de procedure heeft verweerder deze motivering verder uitgelegd. Verweerder stelt dat een taalcursus, ookal is deze geaccrediteerd, geen onderdeel kan uitmaken van een minor. Taalcursussen gericht op communicatieve vaardigheden zoals het vak Norwegian for International Students dragen niet bij aan academische verbreding of verdieping. Het College stelt vast dat de regelgeving en beleid over de minor is terug te vinden in artikel 8.2. e.v. OER, artikel 8.2 RR en op het facultaire gedeelte van de website van de RUG. Daarnaast hanteert verweerder het beleid dat een vak dat onderdeel uitmaakt van een minor moet bijdragen aan academische verbreding en verdieping. Verweerder heeft naar het oordeel van het College voldoende uiteengezet dat het vak Norwegian for International Students, gezien de leerdoelen, gericht is op communicatieve vaardigheden en niet op academische verbreding of verdieping. De overige door appellante genoemde cursussen van de universiteiten van Uppsala, Hongarije en New York zijn, gezien de leerdoelen, volgens verweerder niet vergelijkbaar met het vak dat appellante heeft gevolgd. Het College volgt verweerder in deze.

Overigens deelt het College het standpunt dat appellante mocht uitgaan van de informatie over de minor die op 30 oktober 2025 op de facultaire website stond. Dit kan niet leiden tot gegrondverklaring van het beroep omdat ook in de toen geldende tekst stond dat een taalcursus – door verweerder uitgelegd als een cursus gericht op communicatieve vaardigheden en niet bijdragend aan academische verbreding of verdieping – niet zou worden goedgekeurd. Het College oordeelt daarom dat verweerder op goede gronden tot zijn besluit is gekomen.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Aldus vastgesteld op 6 juli 2026 door mr. M. van den Bosch, voorzitter, Prof. dr. E. Otten en M. de Oliveira, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag.